

מסכת נדה

פרק ט

א. האשה שהיא עושה צרכיה וראתה דם, רבי מאיר אומר, אם עומדת, טמאה. ואם יושבת, טהורה. רבי יוסי אומר, בין כך ובין כך, טהורה:

ב. איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל ונמצא דם על המים, רבי יוסי מטהר. ורבי שמעון מטמא, שאין דרך האיש להוציא דם, אלא שחזקת דמים מן האשה:

ג. הנשאלה חלוקה לנכרית או לנדה, הרי זו תולה בה. שלש נשים שלבשו חלוק אחד או שישבו על ספסל אחד, ונמצא עליו דם, כלן טמאות. ישבו על ספסל של אבן או על האצטבא של מרחץ, רבי נחמיה מטהר, שהיה רבי נחמיה אומר, כל דבר שאינו מקבל טמאה, אינו מקבל כתמים:

ד. שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת אחת מהן, כלן טמאות. בדקה אחת מהן ונמצאת טמאה, היא טמאה ושתיקה

טהורות, ותולות זו בזו. ואם לא היו ראויות לראות, רואין אותן כאלו הן ראויות:

ה. שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת האמצעית, כלן טמאות. תחת הפנימית, שתיים הפנימיות טמאות והחיצונה טהורה. תחת החיצונה, שתיים החיצונות טמאות והפנימית טהורה. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שעברו דרך מרגלות המטה. אבל אם עברו שלשמן דרך עליה, כלן טמאות. בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה, היא טהורה ושתיים טמאות. בדקו שתיים ומצאו טהורות, הן טהורות והשלישית טמאה. שלשמן ומצאו טהורות, כלן טמאות. למה הדבר דומה, לגל טמא שנתערב בין שני גלים טהורים, ובדקו אחד מהן ומצאו טהור, הוא טהור ושנים טמאין. שנים ומצאו טהורים, הם טהורים והשלישי טמא. שלשמן ומצאו טהורים, כלן טמאים, דברי רבי מאיר, שהיה רבי מאיר אומר, כל דבר שהוא בחזקת טמאה, לעולם הוא בטמאתו, עד שיודע לה, טמאה היכן היא. וחכמים אומרים, בודק עד שמגיע לסלע או לבתולה:

ו. שבעה סמנין מעבירין על הכתם. רק תפל, ומי גריסין, ומי רגלים, ונתר, ובורית, קמוניא, ואשלג. הטבילו ועשה על גביו טהרות, העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר, הרי זה צבע, הטהרות

טהורות, ואינו צריך להטביל. עבר או שדקה, הרי זה כתם,
והטהרות טמאות, וצריך להטביל:

ז. איזהו רק תפל, כל שלא טעם כלום. מי גריסין, לעסת גריסין
של פול, חלוקת נפש. מי רגלים, שהחמיצו. וצריך לכסכס שלש
פעמים לכל אחד ואחד. העבירן שלא כסדרן, או שהעביר שבועה
סמנין כאחת, לא עשה ולא כלום:

ח. כל אשה שיש לה וסת, דיה שעתה. ואלו הן הוסתות, מפקקת,
ומעטשת, וחוששת בפני כרסה, ובשפולי מעיה, ושופעת, וכמין
צמרמורות או חזין אותה, וכן פיוצא בהן. וכל שקבעה לה שלש
פעמים, הרי זו וסת:

ט. היתה למודה להיות רואה בתחלת הוסתות, כל הטהרות
שעשתה בתוך הוסתות, טמאות. בסוף הוסתות, כל הטהרות
שעשתה בתוך הוסתות, טהורות. רבי יוסי אומר, אף ימים ושעות,
וסתות. היתה למודה להיות רואה עם הגיץ החמה, אינה אסורה
אלא עם הגיץ החמה. רבי יהודה אומר, כל היום שלה:

י. היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושנתה להיות רואה
ליום עשרים, זה וזה אסורין. שנתה פעמים ליום עשרים, זה וזה
אסורין. שנתה שלש פעמים ליום עשרים, הטר חמשה עשר

וְקִבְעָהּ לָהּ יוֹם עֶשְׂרִים, וְשָׂאִין אִשָּׁה קוֹבֵעַת לָהּ וְסֹת, עַד שֶׁתִּקְבָּעָהּ
שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים. וְאֵינָה מְטַהֶרֶת הַנֶּסֶת, עַד שֶׁתַּעֲקֹר מִמֶּנָּה שֶׁלֹּשׁ
פְּעָמִים:

יא. נָשִׁים בְּבִתּוּלֵיהֶם כְּגִפְנִים. יֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה אָדָם, וְיֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה
שָׁחַר, וְיֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה מְרַבָּה, וְיֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה מַעֲט. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, כָּל גֶּפֶן יֵשׁ בָּהּ יִין. וְשָׂאִין בָּהּ יִין, הֵרִי זֶה דּוֹרְקָטִי: